

Longus, ۵۰۰ ۵۱۰ أَرْبَ حَرِبٌ Monstrum hominis: horribilis vir.
procerus.

أَرْبٌ Hirsutus: magnis præditus superciliis. v.

أَرْبٌ Gracilis medio corpore camelus.

أَرْبٌ Nom. aquæ, quæ Anbaritarum Arابum est.

أَرْبٌ Vulturnus: ad زَيْبَ pertinet.

أَرْبٌ Calamitas, adversitas, angustia. 2, Penuria, sterilitas anni.

مَا زَيْبٌ, مِدْرَابٌ, et fine Hamza, مَزَرَابٌ, Pl. pro quo et

مَعَارِبٌ, Origine Perfc. ex مَنْ مَنْ آَبٌ, qs. Canalis a-

qua s. alterius rei. Hinc Rabb. v. وَرَبٌ

וַיְרֹדָא Chald. Ketub. f. 77.2. אָגֵן

quod Aruch in لَوْنَة interpretatur Sectionem vitri: idem ac وَنَنَة esse putavit. R. Sal. autem ibi legit وַיְרֹדָא דָאנוֹת, & exponit decorticationes coryli.

אָונֶר Legatus, nuncius. Respondet Heb. צִיר in hoc sensu. Job 1.14. Obad. 1. Prov. 25. 13. Pl. Is. 18.24. Emph. Gen. 32.6. Const. Jud. 11. 13. Aff. 2 Reg. 19.23. Isa. 30.4. c. 57.9.

أَونَرُ Gleba, tumuli terræ. Bresl. R. f. 74. Glossa ibi exponit مرْغَلٌ.

Syr. مَرْغَلٌ i.q. Ar. It. Monile, torques. i. q.

Syr. مَرْغَلٌ

أَنْسَانٌ Annulus januæ. Manus extera.

أَسْنَانٌ Fullonum herba: Ar. اسنان.

أَنْتَسٌ Legatus, nuncius. Eph. 6. 20. Pl.

Gen. 32.3.6. & 49.21. Num. 21. 21. & 22. 15.

Luc. 14.32. & 19. 14. تَرْكَتٌ Id.

أَنْجَلٌ Legatio, apostolatus.

Quæ buc Schindlerus & alii referunt, v. in آزَن.

Syr. حَرِبٌ i.q. Ar. أَصْلًا. B.B.

Fut. O. Alta & elata fuit um. آرَأَ pro أَرْأَى, bra. qs. ad perpendicularum vergens: s. Contracta & brevior evasit.

أَذْنَقْ رُبَّهُ: Rupes. Psa. 113. 8. Pl. id. أَذْنَقْ: حَلْوَهُ: مَكْحُونَ: مَرْتَهُ: Rupes quæ emittunt fluenta aquarum.

Ar. أَرْجَعَ, Ag. ارْجَعَ, Fut. I. Contraxit se in unum, contractus fuit. 2, Moram traxit, tardus fuit. 3, Defecit, recessit, retrocessit. اِرْجَعَ عَنْ Restitavit. 4, Lapsus fuit, exceditque pes, uti in lubrico fit loco. 5, Commota fuit, pulsavitque arteria. V. i. q. I. VI. i. q. 2, 3, I.

أَرْجَعَ Suspirium, Heu.

أَرْجَعَ Ag. Qui defecit ab egregiis & liberalibus factis. 2, Restitutor, refr-

اتarius equus. Gall. Restif. Et sæpe junctum si-

mili اِرْجَعَ اِرْجَعَ Illiberalis. Avarus, tenax.

الْدَارِج Mora, tarditas. Procrastinatio. Bd. Gigg.

أَرْجَرُ Juncus odoratus. v. اِدْخَرُ.

أَزْتَن Eth. أَهْمُونْ: Azotus, Nom. pr. Act. 4. 8.

أَزْيִזْ Chald. T. H. Maaser schenii f. 55. 2. Interpres ibi reddit كُوزِيمْ spinas. B. M. videtur esse مَرْوَةَ أَزْيَزْ pyra, robus ab. نَسْرَ.

Syr. حَمْزَهُ i.q. Ar. نَمْطَنْ B.B.

Ar. أَرْيَ, أَرْيَ, pro أَرْأَى, Ag. ارْجَعَ, fut. O. Contraxit se in unum. fut. I. qs. Com-

Eque Cant. 7. 13. &, Res ex adverso respon- cum simplici accusandi casu, dens; unde أَرْأَى acsi Adverbium esset, pro quo & بَارِيَةٌ, i.q. بَكَدْلَارِيَةٌ E regione ejus.

Conf. V. Lect. in Ex. 19.2. Ezech. 46. 9. per op- positum. Hinc 3, Canalis factitius ex ligno, la- pide, vel corio, qui ex puto aliove loco aquam deducit in receptaculum, quod حَوْض Haudz

dr. Estque hoc cisterna, lacus aut aliud quid pa- tentius, in quod comportatur aqua, riganda terra ergo, ad animalia aquanda, vel in balnei, alium- ve usum. Locus ubi urna effunditur, s. per quem in receptaculum fluit aqua. 4, Petra, excavata ad canalis formam. & Id quod supponitur, ut rifa, assula, ad locum ubi aqua effunditur, ne disper- gie eam contingat: solent n. in illis oris aquæ esse parcissimi. 5, Causa s. adminiculum: Quodque ad rem aliquam facit & pertinet: adeo ut conve- niat ferè cum اِدَاد Instrumentum; ita

اِدَاد اِدَاد 4 اَجْرَبْ 3 الْعَدَسْ 2 الْعَدَسْ

1, Id quo sustentatur vita: adminiculum; & κατὰ ζωὴν. Commoditas vitæ, bonorumque co- pia. 2, Qui præst negotio, qui illi insistit cum studio & cura. 3, Qui accedit prælium, initque & sustinet. 4, Administrator opum.

مَوَارِي pro مَوَارِي Oppositus: ex adverso respiciens æquabiliter. Geometris Parallelus.

أَرْكَي Ar. أَرْكَي Azeke, Urbs de regionibus Ma- sufæ, in Lamta, ubi fœminæ in- nuptæ post 40. ætatis annum ex eleemosyna se- omni viro exoptanti prostituere dicuntur. Geogr. Nub. Clim. 3. part. 1. p. 84. lin. 3. Ar.

أَلْأَلْ أَلْأَلْ Abiit, recessit, ambulavit, celeravit. 1 Sam. 9.7. Job. 14. 11. Part. Prov. 20. 14. Fut. حَلَلْ Abibis, eliso نَسْرَ. Jer. 2. 36. Pyh. Part. مَأْلَلْ Abire factus, vadens, vagus. Ezech. 27. 19. Al. est nomen proprium.

أَلْأَلْ m. Iter, abitio, profectus. 1 Sam. 20. 19. دَاهَنْ دَاهَنْ manebris apud lapidem itineris. i.e. lapi- dem qui est signum transiuntibus per viam; nomine, ut videtur, indito ex eo quod cum convenirent, eò ire

